

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

คนเราอยู่ที่ศีลที่ธรรม

ก่อนจ้งหัน

ตะกี้ไปบอกอีผีบ้าลูกอีอ้าว มันแต่งตัวเร่ร่ำๆ มา แม่มันเป็นน้องสาวเรา มันแต่งตัวเร่ร่ำๆ มาเราจ้งหน้าผากมัน เร่ร่ำๆ เหมือนเขาจะทอดแหนั่น มันดูไม่ได้ นะ คือธรรมดูโลกนี้มันสกปรกเสียจนกระทั่ง.. ถ้าพออุโลกได้ก็อุโลกไป ไม่พออุโลกก็ได้จ้งเอาบ้างๆ มันทนดูไม่ได้ นี่ละธรรมกับโลกมันต่างกันอย่างนี้ มันขวางกันจริงๆ นะ โลกไม่มีธรรมจึงเป็นโลกสัตว์ไปหมด ไม่ทราบว่าจะไรดีอะไรชั่ว ถ้าธรรมจับเข้าไปรู้แบ่งสันปันส่วนๆ คัดเลือก นั้นต่างกันอย่างนั้น อู๊ย จนจะมองดูไม่ได้จะว่าไง เลอะๆ เทอะๆ

พระเรามันเลอะๆ เทอะๆ ภายในใจนะ แต่งตัวโก้หรูมาสิกรัก ภายในใจมันมีแต่มูตรแต่คุณเต็มไม่ได้นะ เราสอนเสมอให้ตั้งอกตั้งใจ อย่าเฉื่อยชานะ อย่าอ่อนแอ กับกิเลสอ่อนไม่ได้ เราอ่อนกิเลสแข็งขึ้นทันที จึงต้องอดกลั้นกันตลอดเวลาด้วยความอดทนพยายามทุกอย่าง กิเลสเหนียวแน่นมันคงมาก อำนาจลึกลับก็มี เปิดเผยก็มี มีทุกแบบอำนาจของกิเลส อุบายของกิเลสที่จะกล่อมสัตว์โลกให้จมอยู่ในวิภวานตายกองกันอยู่ที่นี่ ต้องเอาธรรมมาจับมาแยกมาแยะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดี

ความพากความเพียรเพื่อจะแก้กิเลส ต้องมีสติ มีปัญญาครอบคอบๆ แต่นี่ดูกิริยาของเพื่อนฝูงที่อยู่ในวัดนี้มันเหมือนซุงทั้งท่อนๆ ไม่ใช่ดูถูกเหยียดหยามเพื่อนฝูงและเหยียบย่ำเพื่อนฝูง ผมรับเพื่อนฝูงไว้แนะนำสั่งสอน มันบกพร่องตรงไหนๆ ก็รู้ได้เห็นอยู่ ควรเตือนก็เตือน ควรบอก-บอก ควรดู-ดู ดีไม่ดีควรขับ-ขับเลยถ้ามันใช้ไม่ได้จริงๆ ขับ คือจนจะดูไม่ได้นะธรรมดูโลก ต่างกันขนาดนั้นละ มองไปไหนนี่แหม ออกแหมเขี้ยวนะ อำนาจของกิเลสครอบไปหมดๆ ไม่มีอะไรที่จะพอเป็นขึ้นดีได้เลย

ยิ่งเข้าในวงราชการงานเมืองแล้วธรรมไม่มีเลย มีแต่พวกมูมมามๆ เหมือนหมาเข้าถาน นี่ละไม่มีธรรมมีแต่กิเลส มันก็มูมมามๆ ตะกละตะกลาม คว่าได้คว่าเอาอำนาจป่าๆ ถิ่นๆ กฎป่าๆ ถิ่นๆ เอามาใช้กันกินกันกลืนกันไปอย่างนั้น ธรรมดูมันดูไม่ได้ นะ ธรรมนี้เฉลี่ยหมดเลยตั้งที่พูดตะกี้

อย่างวัดนี้พระฝรั่งมีประเทศไหนบ้างๆ เราแยกสันปันส่วนเมืองนั้นประเทศนั้นๆ แบ่งมาๆ เพื่อประโยชน์แก่ที่นั้นๆ ให้ทั่วถึงกัน แม้แต่เมืองไทยเราก้เหมือนกันทุกภาคอยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้หมด เรารับเฉลี่ยเผื่อแผ่เพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติและ

ประเทศต่างๆ เราก็แยกอย่างนั้นเหมือนกัน เฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันหมด นี่ละธรรมดาไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่พรรคแก่พวกของตัวเอง สุดท้ายก็ภาคของตัวเอง นี่เป็นอันตรายมาก ถ้างวล่าภาคเป็นอันตรายมาก เป็นอันตรายต่อชาติด้วย มีพรรคมีพวกก็ไม่ค่อยเท่าไร ถ้ายกภาคเข้ามาแล้วเป็นอันตรายต่อชาติทันที เพราะฉะนั้นจงอย่าแยกพรรคแยกพวก แยกภาค

ภาคนี้สำคัญมากให้ตีออก ให้มีแต่ชื่อเฉยๆ ว่าภาคนั้นภาคนั้น หัวใจอย่าไปติดภาค ว่าภาคนั้นสูงภาคนั้นต่ำ ภาคนั้นชั่วภาคนั้นเลว ให้ปรับปรุงตัวเองทุกภาคนี้ละ ถูกต้องดีงาม ธรรมทานเฉลี่ยอย่างนี้ ถ้างวล่าเห็นแก่พรรคแก่พวกแก่ภาคแล้ว นั่นละอันตรายอยู่ตรงนั้น ไม่ใช่ของดี ใครจะว่าพรรคของตัวเอง พวกของตัวเอง ภาคของตัวเองดีก็ตาม นี่คือพวกเลวทราม แล้วทำลายตัวเองอีกด้วย พรรคพวกเดียวกันก็ทำลายกัน ถ้างวล่ามีพรรคมีพวกมีแบ่งสันปันส่วน แยกส่วนแบ่งส่วนไปในทางไม่ดีแล้วจะกระจายทั่วประเทศไทย เสียหายไปหมด เพราะฉะนั้นจงอย่าแยกอย่าแบ่ง

ใครดีใครไม่ดีให้เตือนกันสอนกันบอกกัน อันพรรคอันพวก อันพวกอันภาค หมายถึงพวกดี ว่าอย่างนั้นต่างหากนะ ใครดีให้เฉลี่ยถึงกันๆ เลวก็ตีตออกๆ อย่าให้เข้ามาติดตัวและพรรคพวกของตัวเอง และเมืองไทยของเรา พวกกันแยกกันแยะบ้างศาสนาที่อยู่ เมืองไทยเราทำไมเป็นเหมือนสัตว์เดรัจฉาน มันผิดกันที่ไม่มีหางนั้นละ ถ้าจะไปหาจับหาจงเอาหางหมาตัวไหนมันก็จะไล่กัดเอา ลองไปเอาหางไอ้ปูกี้ไอ้หยองเราดูซิมันไล่กัดเอาหลงทิศ วัดป่าบ้านตาดนี้แตกหมดเลย ไปแย่งหางมันเอามาใส่หางตัวเอง ใส่หางแล้วก็ไม่เหมือนมันอีกแหละ ไม่เหมือนหมาอีกแหละ แต่ความประพฤตินั้นเลวไปกว่าหมาใช้ไม่ได้นะ

จิตใจอย่าให้ต่ำ ถ้าจิตใจต่ำเสียอย่างเดียวเลวหมดนะ ให้ฟื้นใจขึ้นมา นี่ละที่ว่าธรรมสอนโลกสอนที่ใจนะ ไม่ได้สอนที่วัตถุเงินทองข้าวของ สิ่งเหล่านั้นมีอยู่ตามธรรมดา ทำให้เสียก็ได้ดีก็ได้มันหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับจิตใจผู้เป็นเจ้าของ ถ้าจิตใจเป็นเจ้าของดีแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นมาหมด ถ้าเจ้าของเลวเสียอย่างเดียวอะไรๆ เลวไปหมด เป็นพินเป็นไฟ เป็นพิษเป็นภัยไปหมดนั้นละ ให้ดูหัวใจเจ้าของ พินิจพิจารณาให้ดี

ในนามว่าเราเป็นชาวพุทธ เมืองไทยเรานี้เรียกว่าเป็นชาวพุทธ ๘๐% แต่การประพฤติปฏิบัตินี้เหมือนเปรตเหมือนผี ๘๐% มันเข้ากันได้ไหมละ พระพุทธเจ้าสอนให้ ๘๐% เหมือนหมาเหอ พิจารณาให้ตื่นนะ อู๊ย น่าทุเรศจริงๆ ในวัดก็แก้งๆ ก้างๆ แบบพระ ออกไปข้างนอกเลยพูดไม่ได้ละ ดูไม่ได้เลย มันเลอะๆ เทอะๆ คือไม่มีการบังคับตนเองตรวจตราพาที ไม่มีขอบเขต ไม่มีการรักษาตัวเอง ปล่อยเลยตามเลยตาม

นิสัย นิสัยเป็นนิสัยของกิเลสก็ต้องเป็นอย่างนั้น เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา เลยเลวไปหมดทั่วประเทศเขตแดน ใช้ไม่ได้นะ ให้นำธรรมเข้าไปปฏิบัติ พิจารณาแยกส่วนแบ่ง ส่วนเจ้าของ วันหนึ่งตื่นขึ้นมาจนกระทั่งถึงค่ำ เราทำดีทำชั่วอะไรบ้าง แยกสัดส่วน ส่วนชั้ ไม่งั้นจะเสียไปหมดตลอดเวลา เอาละให้พร

หลังจันทัน

ผู้กำกับ เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลสถานีวิทยุเขาแจ้ผลการกระจายเสียง และการรับฟังมาครับ

ฉบับแรกมาจากจังหวัดพะเยาครับ กราบเรียนเรื่องสถานีวิทยุที่พะเยา ผ่านมาทางอินเทอร์เน็ตหลวงตา สถานีวิทยุเครือข่ายพะเยา ได้ติดตั้งดาวเทียมและออกอากาศแล้วในเช้าวันที่ 29 ติดตั้งดาวเทียมแล้ว ทำให้ได้รับฟังวิทยุต่อเนื่องมากขึ้น ส่งผลให้การรับฟังธรรมปฏิบัติแก้ต่อเนืองมากยิ่งขึ้นด้วยเจ้าคะ

ขอกราบรายงานผลการรับฟังสถานีเจ้าคะ... ตั้งแต่สถานีวิทยุเครือข่ายพะเยา ออกอากาศตั้งแต่เดือนมีนาคม 2548 จนถึงตอนนี้ ผู้ฟังวิทยุส่วนใหญ่เป็นพระนักปฏิบัติ คุณแม่ชี คนชราผู้สูงอายุ ครู ประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่เจ้าคะ และกำลังเชิญชวนให้โรงเรียนรับฟัง และจากการรับฟังธรรมปฏิบัติแก้ขององค์หลวงตา แม้เพียงไม่กี่เดือนก็ทำให้จิตใจสงบเย็นลงแต่ก่อนมาก (จาก ทิวาพร เจ้าหน้าที่สถานีวิทยุเสียงธรรมที่จังหวัดพะเยา)

ฉบับที่สอง จากอำเภอเมือง จังหวัดน่าน วันที่ 29 กรกฎาคม 2548

กราบนมัสการองค์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ด้วยความเคารพอย่างสูงยิ่ง ตามที่องค์หลวงตาได้เมตตาจัดตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ให้แก่ชาวจังหวัดน่านไปแล้วนั้น บัดนี้สถานีวิทยุดังกล่าวซึ่งตั้งอยู่ที่วัดเขาน้อยเทศก์รังสี (วัดป่าเขาน้อย) อำเภอเมือง จ.น่าน ได้ติดตั้งและออกอากาศ โดยรับสัญญาณดาวเทียมที่ถ่ายทอดจากสถานีวิทยุบ้านตาดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผลการรับฟังเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง คือในพื้นที่ราบสามารถส่งสัญญาณไกลถึง ๔๕ กิโลเมตร ในพื้นที่หุบเขาส่งได้ประมาณ ๑๕-๒๐ กิโลเมตร พื้นที่บนภูเขาสูงบางแห่งไกลถึง ๖๐ กิโลเมตรก็ยังสามารถรับฟังได้ชัดเจน

ด้วยความซาบซึ้งในเมตตาและพระคุณของพ่อแม่ครูบาอาจารย์เป็นที่สุด ลูกจึงได้กราบเรียนผลการดำเนินงานมาเพื่อโปรดทราบ และได้มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้ คือในคืนวันเข้าพรรษา ได้มีเด็กหนุ่มวัยรุ่น เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ ขึ้นไปร่วมปฏิบัติธรรมด้วย ประกติจะมีแต่คนชราประมาณ ๑๕ คนไปปฏิบัติธรรม จากการ

สอบถามได้ความว่า เขาได้ยินธรรมะขององค์หลวงตาจากวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ที่คุณยายของเขาเปิดฟัง จึงเกิดความชอบและได้ตัดสินใจขึ้นไป แสดงให้เห็นคุณค่าของสถานีวิทยุเสียงธรรมที่องค์หลวงตาได้เมตตาให้ความอนุเคราะห์ เพราะเสียงธรรมที่แท้จริงย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อเวไนยสัตว์ ได้มีโอกาสไหลเข้าสู่กระแสแห่งนิพพานในอนาคตต่อไป

ส่วนการรับฟังสัญญาณเวลาเข้าที่เป็นการถ่ายทอดสด จะมีเสียงซ่าๆ รบกวนนิดหน่อย จึงกราบเรียนองค์หลวงตามาให้ทราบ (ผู้ดูแลสถานีวิทยุเสียงธรรมจังหวัดน่าน)

หลวงตา เราแน่ใจในธรรมที่เราแสดงออกทุกชั้นของธรรม จนถึงที่สุดของธรรม สุดความสามารถ ถึงที่สุดของธรรม เข้ากันได้เลย ออกจากหัวใจล้วนๆ พุดแล้วสาธุ เราก็เคยเรียนมา ภาคปริยัติเรียนไปเท่าไรๆ ไม่หายสงสัย เรียนไปมากไปน้อย จนกระทั่งเรียนถึงนิพพาน ยังไปตั้งเวทีนิพพานอีกว่านิพพานมีจริง ๆ เหนอ นี่เห็นไหม ความจำ คือที่เรียนนั้นมันมีกิเลส ผู้ไปเรียนก็มีกิเลส ในคัมภีร์ท่านเป็นธรรมก็จริง แต่ผู้ไปจดจารึกมานั้นก็มีกิเลส หรือเป็นพระอรหันต์ก็มีแทรกกันมา แต่เราถือเอาความจริงว่า ธรรมเป็นความถูกต้องดีงาม เป็นพื้นฐานอันดีสำหรับผู้ศึกษาเพื่อความดีทั้งหลาย จนกระทั่งถึงมรรคผลนิพพาน

การเรียนมาทั้งหมดมันไม่หายสงสัยนะ อ่านไปเท่าไรเรียนไปเท่าไร ตั้งแต่บาปบุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ความจำนี้จะค่อยเป็นภัยต่อธรรมทั้งหลายเรื่อย ๆ ไป มันไม่ได้เชื่อตามที่ท่านสอนไว้ ความสอนไว้นั้นถูกต้องดีงาม เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ไม่มีผิดมีเพี้ยนเลย แต่กิเลสมันเข้าไปแทรกๆ จำไปตรงไหนกิเลสจะเข้าไปตีไปทำลาย จนกระทั่งถึงนิพพาน เรียนไปถึงนิพพานก็ว่านิพพานมีจริง ๆ เหนอนั้น นี่ละเรื่องความจำ ท่านจึงว่าความจำนั้นเอาออกมาจากปริยัติแล้วให้มาเป็นความจริงคือภาคปฏิบัติ เรียนมาแล้วต้องมาปฏิบัติ ไม่มาปฏิบัติก็เหมือนแปลนบ้านแปลนเรือนเรา มีสักกี่แปลน มีกี่ขนาดของแปลนนั้นๆ ก็ไม่สำเร็จประโยชน์อะไร คงเป็นแปลนอยู่เช่นนั้น ต่อเมื่อเราได้อาแปลนนั้นออกมาทางตามความต้องการหรือความสามารถของเราที่จะปลูกบ้านสร้างเรือนได้แล้ว นำแปลนออกมาทางแล้วปลูกสร้างตามแปลนๆ ผลก็เป็นปฏิเวธ เห็นชัดๆ ขึ้นเป็นลำดับลำดับตามที่เราปลูกสร้างตึกต่าง ๆ หรือร้านอะไรก็ตามแต่ เต็มกำลังของเรา แล้วผลก็ปรากฏขึ้นเป็นลำดับๆ จนเป็นบ้านเรือนสำเร็จโดยสมบูรณ์ เท่ากับปฏิเวธธรรม รู้แจ้งแทงทะลุโดยสมบูรณ์

ท่านแสดงไว้ว่าปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปริยัติได้แก่การศึกษาเล่าเรียน คือแบบแปลนแผนผังของบาป บุญ นรก สวรรค์ มรรคผลนิพพานนั่นเอง ที่นี้เรานำอันนั้นออกมาปฏิบัติ นำออกมาปฏิบัติ ผลปรากฏขึ้นภายในจิตใจของเราและเป็นสมบัติของ

เราด้วย เรียกว่าปฏิเวธะ ได้รู้แจ้งเป็นลำดับลำดับขึ้นแล้ว นี่ละภาคปฏิบัติเป็นภาคที่แน่นอน อาศัยแบบแปลนคือปริยัติ เรียนมาแล้วให้ปฏิบัติตามนั้น ผลก็ปรากฏขึ้นมาตั้งแต่สมาธิสมาบัติ ปัญญา กระทั่งวิมุตติหลุดพ้น บาป บุญ นรก สวรรค์ ทะลุไปหมดจากการปฏิบัตินี้แล เป็นที่แน่ใจด้วย

ไม่ได้เหมือนที่เราเรียนมา จนกระทั่งถึงนิพพาน เรียนถึงนิพพานก็ยั้งว่า หือ นิพพานมีจริง ๆ เหรอ นี่คือความจำ ความจริงพอเจอเข้าที่ตรงไหนแม่นยำ ๆ ยอมรับ ๆ ตลอดทั่วถึง จนกระทั่งทะลุถึงพระนิพพาน ปฏิบัติไป นิพพานมีจริง ๆ เหรอไม่มีสำหรับ ผู้ปฏิบัติ ไม่มีเลย มีแต่หมუნต์ ๆ นิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ ตลอดเวลา จนกระทั่งทะลุถึงนิพพาน ไม่ได้เหมือนปริยัตินะ ปริยัติเรียนถึงนิพพานยังไปลูบไปคลำ ลูบลำมาแต่ บาป บุญ นรก สวรรค์ ถึงนิพพาน ลูบลำไปตลอด สงสัยไปตลอด นี่คือภาคความจำ

เพราะฉะนั้นจึงต้องหาความจริงมาได้แก่ภาคปฏิบัติ มาตัดสั่นกัน ให้สิ่งสงสัยเหล่านี้หลุดร่วงลงไป ขาดสะบันงลงไป ด้วยภาคปฏิบัตินี้เท่านั้น ภาคปฏิบัติจึงเป็นสิ่งสำคัญ ตัดสั่นลงสุดยอดก็คือปฏิเวธะ ๆ ความรู้แจ้งในผลของงานของคนที่ปฏิบัติมาโดยลำดับจนกระทั่งทะลุปรุโปร่งถึงนิพพาน เรียกว่าปฏิเวธธรรม ความรู้แจ้งแทงตลอด นี่คือภาคปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการแสดงธรรมที่เราได้แสดงออกทั่วประเทศไทย กลายเป็นทั่วโลกไปเวลานี้ เราดูดออกมาจากหัวใจจริง ๆ หัวใจนี้ถูดออกมาจากภาคปฏิบัติซึ่งสืบเนื่องมาจากปริยัติ

ปริยัติเราก็เรียน ขอคุณสักหน่อยว่าจนเป็นมหา เรียนปริยัตินะนี่ สอบได้ถึงชั้นมหา แต่ก็สงสัยตลอดถึงนิพพาน นิพพานมีจริง ๆ เหรอ นั้นเห็นไหมล่ะ พอออกมาปฏิบัตินี้ ภาคปฏิบัติผลได้ปรากฏขึ้นมาตรงไหนแน่นอน ๆ สะดุดใจ ๆ ดุดตีมเรื่อย ๆ และดุดตีมเข้าไปเรื่อย ๆ ทีนี้คำว่า การปฏิบัติ-สมาธิมีจริง ๆ เหรอ สมถธรรม-ความสงบมีจริง ๆ เหรอ ไม่สงสัยเลย ปรากฏในตัวเองเป็นสมบัติของเราด้วย ออกจากนั้น ปัญญาทางภาคปริยัติ ปัญญามีจริง ๆ เหรอ อันนี้มันไม่เป็น ปัญญาทะลุ ๆ วิมุตติหลุดพ้น นิพพานมีจริง ๆ เหรอ ทะลุไปเลย ตั้งแต่ยังไม่ทะลุก็นิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ ที่จะสงสัยว่านิพพานมีหรือไม่มี นิพพานมีจริง ๆ เหรอ ไม่มีเลย

ทางภาคปฏิบัติ ปฏิบัติธรรมะชั้นสูงเท่าไร ๆ ยิ่งดุดยิ่งตีม ๆ นิพพานเราไม่เคยเห็นเลยก็กลายเป็นอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ นั้นเห็นไหมล่ะ นี่ละภาคปฏิบัติ เราที่ได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งที่ออกช่วยชาติบ้านเมืองนี่ละเปิดเผยจริง ๆ แต่ก่อนก็สอนพระ ส่วนมากสอนแต่พระเจ้าพระสงฆ์ที่อยู่ในป่าในเขา สอนอรรถสอนธรรม ธรรมะชั้นสูง ชั้นสูงสุดยอด พระสงฆ์จะได้รับก่อนเพื่อน ภาคปฏิบัติสอนไปเรื่อย ๆ ต่อมาก็ค่อย

กระจาย จนกระทั่งบ้านเมืองเราจะส่ำระสายจะล้มละลาย ก็ต้องเอาธรรมเข้าไปช่วย เราจึงประกาศตนว่าเป็นผู้นำ เราได้ออกเป็นผู้นำ

ที่นี้ออกเป็นผู้นำก็นำทั้งวัตถุที่จะพาชาติไทยของเราให้ล่มจม เพราะจิตใจล่มจม จิตใจต่ำทราม จิตใจลากวัตถุทั้งหลาย ลากชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จมลงไปด้วยกัน เพราะจิตใจต่ำทราม นี้ก็ได้ฟื้นฟูทางด้านวัตถุสมบัติ เงินทองข้าวของ มีเท่าไร ขนเข้าๆ สู้ส่วนรวมมีคลังหลวงเป็นต้น จากนั้นก็กระจายธรรมะออกเทศนาว่าการแก้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศ นี่ละธรรมะออกกระจายฟื้นฟูจิตใจที่ต่ำทราม มันจะล่มจะจม ธรรมะฟื้นฟูจิตใจขึ้นมา วัตถุก็พลอยได้เป็นการฟื้นฟูไปในตัวด้วยๆ เมื่อจิตใจฟื้นฟูขึ้นมา วัตถุก็ฟื้นฟูขึ้นมา ทุกสิ่งทุกอย่างค่อยดีขึ้นๆ จนกระทั่งถึงปานนี้

เราสอนโลกด้วยนามธรรม วัตถุธรรมก็คือการช่วยโลกด้วยวัตถุต่างๆ มีทองคำเป็นต้น จากนั้นก็เป็นนามธรรม กระจายสอนโลกตลอด เวลานี้ก็ออกทางวิทยุทั่วประเทศไทยแล้ว มีแต่ธรรมทั้งนั้น นี่ละฟื้นฟูใจของโลก เราจะไปฟื้นฟูวัตถุสิ่งของให้มันเจริญๆ มันไม่มีอะไรเจริญถ้าใจไม่เจริญเสียอย่างเดียว ถ้าใจเจริญเสียอย่างเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างจะค่อยดีขึ้นๆ ดีขึ้นหมด แม้ที่สุดชั่วชั่วควายก็เอามาเป็นปุ๋ยได้ เห็นไหมละ นี่ละธรรมเอามาเป็นประโยชน์ได้ มันจะเลวขนาดไหนฟื้นฟูขึ้นมาๆ ให้เป็นของดีคนดีได้

ธรรมที่เรานำมาสอนโลกเวลานี้ เป็นธรรมภาคปฏิบัติ เราเรียนมาแล้วเป็นมหาเป็นแนวทาง ออกมาภาคปฏิบัติ ปรากฏผลขึ้นจากการปฏิบัติของตน ตั้งแต่สมถธรรม คือความสงบใจ สมาธิธรรมคือความแน่วหนามั่นคงของใจ จนกระทั่งปัญญาธรรม ความพินิจพิจารณา กระจัดกระจายทางด้านปัญญา ทะลุๆ ฟาดจนสุดขีดเลย นี่ธรรมภาคปฏิบัติ อยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว ทุกชั้นของธรรมตั้งแต่สมถธรรมขึ้นมาจนกระทั่งนิพพานธรรมเราไม่สงสัยเหมือนที่เรียนว่านิพพานมีจริงๆ เหนอ เวลาปฏิบัติเข้านี้ยังไม่ถึงนิพพาน ก็นิพพานอยู่ชั่วเอื้อมๆ มันสงสัยจะไปเอื้อมทำไม นี่ไม่สงสัยนิพพานอยู่ชั่วเอื้อม จนทะลุถึงเลย หายสงสัย นี่คือภาคปฏิบัติ

ธรรมพระพุทธเจ้าจะประกาศมรรคผลนิพพานขึ้นมาจากภาคปฏิบัติ ที่สืบเนื่องมาจากการได้ยินได้ฟังแล้ว ได้ยินได้ฟังเฉยๆ อ่านมาเฉยๆ จำมาเฉยๆ ไม่สนใจปฏิบัติก็เหมือนหนอนแทะกระดาศ ไม่เกิดประโยชน์อะไร หนอนแทะกระดาศเป็นยังไ้ พวกเราเรียนมาจำได้มากน้อยเพียงไรก็มาโอบมาอวดน้ำลายกัน แล้วได้ชั้นนั้นชั้นนี้เข้าไปยิ่งไปใหญ่ กิเลสพอกพูนตัว เรียนเพื่อกิเลสพอกพูนตัว ถ้าเรียนเพื่อจะชำระกิเลสเรียนเท่าไร เข้าใจตรงไหนแก้ออกๆ โดยลำดับ แก้ไปโดยลำดับ จนกระทั่งทะลุถึงนิพพาน นิพพานมีจริงๆ เหนอถามที่ไหนละภาคปฏิบัติ

นี่ก็ปฏิบัติมาอย่างนั้นที่สอนโลกออกมาโดยลำดับ จนกระทั่งเป็นผู้นำ สอนโลก
 ทั่วๆ ไปหมด แง่มห้อยใหญ่สอน แง่มห้อยเล็กก็สอน แง่มห้อยจิ๋วก็สอน แต่แก่มห้อย
 เล็กหม้อยจิ๋วมีน้อยมาก ส่วนหม้อยใหญ่สอนคนทั่วโลก สอนไปเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่ง
 เวลานี้มันเข้ามารวมเข้ามาทางวิทย์ วิทย์นี้ออกทางนั้นทางนี้กระจายออกจากธรรมของ
 เราที่แสดงออกมา ส่วนมากไม่ค่อยปรากฏผู้ใดที่มาเทศนาว่าการเพื่อช่วยแบ่งเบาเราไป
 บ้าง ไม่เห็น ก็มีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวเทศนาว่าการอยู่ทุกวันนี้ก็ออกทางวิทย์

ธรรมเหล่านี้เราเทศน์ด้วยความไม่สงสัย เราหมดความสงสัยทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว
 ไม่ว่าธรรมชั้นใด เราเทศน์ไปไม่มีความสงสัยในธรรมชั้นนั้นๆ ทะลุปรุโปร่งถึงนิพพาน
 เราไม่สงสัย เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการ ถ้าโลกจะพินิจพิจารณาว่าเป็นการองอาจ
 กล้าหาญก็ใช่ แต่เราไม่มีคำว่ากล้าว่าหาญ เราไม่มีคำว่ากลัว มีแต่ธรรมล้วนๆ ซึ่งเหนือ
 ความกล้าความกลัวไปหมดแล้ว แสดงออกมาตามหลักความจริงล้วนๆ และกระจาย
 ออกไปเข้าสู่จิตใจของประชาชนชาวพุทธเรา แล้วค่อยรู้เนื้อรู้ตัวขึ้นมา ทุกสิ่งทุกอย่างที่
 ล่มจมเพราะจิตใจต่ำทรามลากสิ่งเหล่านั้นให้ล่มจม ก็ค่อยฟื้นขึ้นมาตามๆ กัน
 เนื่องจากจิตใจฟื้น วัตถุทั้งหลายก็ฟื้นไปตามๆ กัน

เพราะฉะนั้นขอให้ทุกท่านจงได้อบรมจิตใจ จิตใจเจริญรุ่งเรืองเสียอย่างเดียว
 ทุกสิ่งทุกอย่างจะเจริญไปตามๆ กัน ถ้าจิตใจต่ำทรามแล้วอะไรจะเจริญที่ไหน เมืองใด
 เจริญ บ้านใดเจริญก็ตาม พุดแต่ลมปาก ความทุกข์ทรมานทันท่วงใจของคนนั้นแหละถ้า
 ไม่มีธรรม ใครจะเอาอำนาจบาตรหลวง เจริญรุ่งเรือง ชาตินั้นประเทศนี้เจริญ มันเจริญ
 ตั้งแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทรายแต่กระดาดไข่อ้อหลังลายเท่านั้น ธรรมไม่ได้เจริญที่ไหนมี
 แต่ความทุกข์ทั้งนั้น ถ้าธรรมเจริญที่ไหนนั้นละความสุขอยู่ที่นั่น

ขอให้พากันสนอกสนใจเรื่องอรรถเรื่องธรรมนะ ธรรมเจริญที่ใจแล้วทุกสิ่งทุก
 อย่างจะราบรื่นดีงาม การซื้อการขายไปมาหาสู่ ไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ไม่มี
 ร้อยเล่ห์ร้อยเหลี่ยม ร้อยสันพันคมต่อกัน โลกก็เป็นสุขทั้งเขาทั้งเรา ซื้อกันด้วยความ
 ซื่อสัตย์สุจริต ขายกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยความเป็นธรรม ทุกสิ่งทุกอย่างก็
 ราบรื่นดีงาม นี่คือธรรมครองโลก ครองหัวใจคน แล้วกระจายออกไปประสานซึ่งกัน
 และกัน ต่างคนต่างมีธรรมมีธรรมก็เป็นความสงบตายใจเชื่อถือซึ่งกันและกันได้ นี่ละ
 ธรรม ให้ท่านทั้งหลายนำไปปฏิบัติ

เราสอนธรรมนี้ตั้งแต่ธรรมชั้นพื้นๆ ถึงที่สุด เราไม่ได้สงสัย ถอดออกมาจาก
 หัวใจสอนพี่น้องทั้งหลาย ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็เป็นกรรมของสัตว์ กรรมของเราเราเต็ม
 เห็นแล้วอยู่ในหัวใจเรา เราไม่สงสัยว่ากรรมของเราเป็นกรรมประเภทใด สูงต่ำ
 ประเภทใด เราหายสงสัยหมดแล้ว นำธรรมที่หายสงสัยนี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ถ้าได้

ปฏิบัติตามนี้ความหายนะจะเพิ่มขึ้นในใจของท่านผู้ปฏิบัติเสียเอง ไม่ได้เกิดขึ้นจากใครแหละ เกิดขึ้นจากเรา พวกเราไปประพฤติปฏิบัตินะ เราอุตส่าห์พยายามสอนเต็มกำลังความสามารถแล้ว เป็นเวลา ๕๖ ปีนี้ ตั้งแต่สอนโลกมา ที่มาเปิดเผยจริงๆ ก็ตอนมาช่วยชาติบ้านเมืองได้ ๗ ปีนี้ละ เปิดเผยมากที่สุดเท่าที่เดียวอันนี้ แต่ก่อนก็สอนอยู่ทั่วๆ ไป หากไม่ได้ประกาศตนว่าเป็นผู้นำ ซึ่งนำธรรมออกประกาศด้วย อันนี้เปิดเผยทั่วไปหมด

เวลานี้กำลังออกทางวิทย์ ใครอยู่ที่ไหนๆ ได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรม มันจะเหาะเหินเดินฟ้าไปลงนรกที่ไหน เมื่อได้ยินได้ฟังจิตสงบ จิตสงบเย็นๆ ลงไป จิตสูงขึ้น เป็นลำดับในความสงบเย็นของตนจากธรรมที่เป็นน้ำดับไฟ คือกิเลสตัณหาเป็นตัวไฟ ลำดับเผาที่หัวใจ เมื่อได้ฟังอรรถฟังธรรมเท่ากับน้ำดับไฟ จิตใจมีความสงบเย็นเป็นลำดับลำดับแล้ว ก็ค่อยเป็นผู้เป็นคนขึ้นมา แล้วก็ได้อ่านวนละที่นี้ เราเกิดมาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งปานนี้อายุเรามีเท่าไร มีกี่ปี ก็เดือน แต่ก่อนไม่สนใจนะ มีแต่คืบแต่คลานแต่ทะเยอทะยานติดดิน เพื่อความร่ำความรวย เพื่อยศถาบรรดาศักดิ์บ้าง บอๆ ไปนั้น จะตายเมื่อไรไม่ได้สนใจตัวเอง พอธรรมเข้าสู่ใจเท่านั้นละ ที่นี้จะบวกลบ คุณ หาร ตัวเองไปเองนะ ไม่ต้องมีใครบอก

บวกลบ คุณ หาร ตัวเอง ตั้งแต่เราเกิดมาจนกระทั่งปานนี้ เราได้ทำความดี ความชั่วอะไรๆ บ้าง ที่นี้จะทดสอบตัวเอง เมื่อธรรมเข้าถึงใจแล้วจะเป็นเครื่องพิสูจน์ตัวเองได้โดยลำดับ แล้วพิจารณา อ้อ ตั้งแต่ระยะนั้นมาระยะนี้ เราทำความเสียหายอย่างนั้น บัดนี้เราจะทำความดี ที่นี้พลิกตัวให้เป็นความดีต่อไป ก็เลยกลายเป็นคนดี ดีวันดีคืนจนกระทั่งถึงวันตาย คนนี้ดี นั่น คนที่ล้มตัวตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งถึงวันตาย คือคนที่ไม่เคยสร้างความดีงาม ธรรมไม่เคยเข้าสู่ใจ จึงไม่ได้ บวกลบ คุณ หาร ตัวเองตายไปด้วยความล้มจมมีเยอะนะ

ให้ท่านทั้งหลายเอาธรรมนี้ไปพิสูจน์ ความเป็นอยู่ของเราตั้งแต่เกิดมานี้ อาศัยมีดีแจ่มมาจนกระทั่งถึงปานนี้ต่อไปนี้มันก็จะตาย แล้วตายแล้วร่างกายนี้มันลงไปเป็นดิน น้ำ ลม ไฟ ใจไม่ตาย บุญบาปอยู่กับใจนี้ละ เราจะสร้างบุญหรือสร้างบาป ถ้าสร้างบาปก็สร้างพินสร้างไฟ สร้างเวรสร้างกรรมเข้าสู่ตัวเอง ถ้าสร้างบุญก็สร้างผู้พึ่งเป็นพึ่งตายเข้าสู่จิตใจ เอ้า เลือกเฟิ่นตั้งแต่บัดนี้ ต่อนี้ไปเราจะไม่ทำความชั่วช้าลามก จะทำแต่ความดีงามเข้าสู่ใจๆ ใจเมื่อมีความดีงาม คืออรรถคือธรรม บุญกุศลหนุนอยู่แล้ว ตายที่ไหนตายเถอะคนเรา ไม่ได้ว่าบนบก ในแม่น้ำที่ไหน บนฟ้าอากาศตายไปได้ด้วยความดี คนที่มีแต่ความชั่วไปตายอยู่บนอากาศดาวเทียมก็เถอะ จมทั้งนั้นแหละ มันไม่ได้อยู่กับดินฟ้าอากาศ มันอยู่บุญกับบาปในหัวใจ ติดหัวใจเรา อยู่ตรงนี้ ให้พากันสร้างตรงนี้ให้ดี

วันนี้ก็ได้เทศนาว่าการเตือนพี่น้องทั้งหลายให้ได้เข้าใจ เริ่มต้นมาตั้งแต่เขาประกาศทางวิทย์ ออกทางจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ซึ่งเป็นเรื่องของธรรมสอนโลก เราก็เลยนำอันนั้นมาต่อกระจายออกไป ให้ท่านทั้งหลายได้นำไปคิดไปอ่านนะ คนเราที่อยู่ที่ศีลที่ธรรมะ ไม่ได้ได้อยู่ด้วยชื่อด้วยนาม ตั้งชื่อตั้งนามอย่างนี้ใครตั้งก็ได้ ตั้งฟากจรวดดาวเทียมแต่เจ้าของอยู่ใต้ก้นนรกก็มี เป็นอย่างนั้นนะถ้าไม่ตีเสียอย่างเดียว ตั้งฟากจรวดดาวเทียมก็ตามเถอะ เจ้าของลงจก้นนรก ถ้าตั้งเจ้าของดี ๆ แล้วนายขึ้นนายตดก็ตามมันขึ้นทีเดียว มันมีแต่ชื่อเฉย ๆ ไอ้ชื่อ ไอ้ตดนั่น มันมีอยู่กับทุกคน ใครเคยขี่ใครเคยตดไหม ใครเว้นไม่ขี่ไม่ตดมีไหมอยู่ในนี้ละ มันมีด้วยกันทำไมจะพูดถึงมันไม่ได้เมื่อมันมีอยู่ ตั้งชื่อตั้งนามอะไรก็ตามเถอะ ขอให้ตัวของเราดี ดีทั้งนั้นละ พากันจำเอา เอะละ ยุติเพียงเท่านี้ก่อนเหน้อย

(มาจากกรุงเทพฯครับ) มาจากกรุงเทพฯจะไปไหนละ (เป็นรองเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารบกครับ) แล้วมาเยี่ยมเธอ เป็นยังงัยวันนี้ถึงได้มาเยี่ยม มีเหตุผลอะไร (ระลึกถึงหลวงตาอยู่ตลอดครับ) โธ หลวงตาเก่งเลยได้ระลึกถึง สาเหตุที่ได้ระลึกถึงหลวงตาเพราะเหตุใดอันหนึ่ง มันต้องกางออกไปซิ ก็ดีละเข้าวัดเข้าวา ดีเป็นมงคล การพูดว่าเข้าวัดเข้าวานี้ เราไม่ได้พูดแ่งเดียวนะ เพราะหัวใจเราเป็นยังงัย เรื่องของธรรมก็เป็นอย่างนั้นด้วย คำว่าวัดว่าวา วัดวาเป็นส้วมเป็นถ่านก็มี ไม่อยากเข้าอย่างนั้น ถ้าวัดวาเป็นวัดเป็นวาเป็นศีลเป็นธรรม พระเป็นพระผู้ทรงศีลทรงธรรมเอาเข้าเถอะ ว่างั้นนะ ถ้าแบบเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรเป็นมูตรเป็นคู่ออย่าเข้า มันมีทั่วโลกเข้าใจไหม เอะละเพียงเท่านี้ละ ไปวัดไปวาเพื่อศีลเพื่อธรรมอย่างนั้นดี

เอาไปแยกนะถ้าว่าหลวงตาพูดผิด พวกวัดพวกวาเหมือนส้วมเหมือนถ่าน พระเณรเหมือนมูตรเหมือนคู่อมี เลอะเทอะเต็มไปหมดในวัดในวา วัดวาจริง ๆ คือท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมปฏิบัติเพื่อมรรคเพื่อผลจริง ๆ นั้นเข้าเถอะว่างั้นเลย ให้เข้าเถอะ อยู่ที่ไหน เอ้า ชอกซอนเข้าไป เอะละพอ ฟังเทศน์วันนี้เป็นยังงัย (รู้สึกซาบซึ้งแล้วก็มีความสุขครับ)

เมื่อวานซืนนี้ก็ข้ามไปเวียงจันทน์ เหตุที่ข้ามคือว่าทางโรงพยาบาลเวียงจันทน์เขา มาขอเครื่องมือ เฉพาะอย่างยิ่งตา ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่เราสนใจมากอยู่แล้ว เราก็เลยรับคำแล้วก็ไป เมื่อวานซืนไป ไปเราก็ไปช่วยเติมกำลังของเรานั้นแหละ ไปเข้าโรงพยาบาลเลย ถ้ามเครื่องมือเครื่องมือขาดอะไร ๆ เขาก็บอกมา ๆ เราปั๊บ ๆ จนกระทั่งหมดนะ เครื่องมือตา เขาขาดเท่าไร ๆ เอา ๆ บอกมา บอกมาจตปั๊บ ๆ เรารับหมดเลยนะ รวมแล้วเป็น ๘,๓๘๐,๐๐๐ ไปช่วยนะ เมื่อวันที่ ๑ ไปช่วยพี่น้องทางชาวลาวเราก็ดี ทางนั้นสถานทูตไทยเราเป็นผู้นำ มารอรับตั้งแต่เชิงสะพานเขตลาวเขตไทย

ทูตไทยเรามาจากเวียงจันทน์มารับไปเลย เข้าเลย จนกระทั่งถึงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ตามมาส่งจนกระทั่งถึงเขต ได้ช่วยทางนั้น ๘,๓๘๐,๐๐๐ ก็หมด บอกว่าเครื่องตา เขาบอกเขาขาดแคลนมากเครื่องตา

คือเขาไปขอที่นั่นก่อน ที่เราไปกรุงเทพฯ นะ เขาติดต่อไปขอทางนั้น เราจึงเปิดทางให้ เอ้อ ให้เรากลับไปอุดรฯ เสียก่อน แล้วค่อยมาติดต่อทีหลัง เพราะฉะนั้นจึงได้ไปเมื่อวันที่ ๑ ไปแล้วก็ให้เต็มเหนี่ยวเลย ขาดอะไรๆ ให้หมดสำหรับตา ว่าเท่านี้หรือ เท่านี้ รวมแล้วเป็นราคา ๘ ล้านบาท ก็กลับมา ทางโน้นก็ยิ้มแยมแจ่มใส ทางนี้ก็ยิ้มแยมแจ่มใส ต่างคนต่างยิ้มแยม สถานทูตไทยบริการทั้งวันเลย ตั้งแต่มาที่นี่มารออยู่ที่เขตลาว เขตไทย แม่น้ำโขง รับไปนี่ ออกนี่ยังตามมาส่ง จนกระทั่งถึงเขตนี้เหมือนกัน ทูตไทยเอากันทั้งวันเลย

(หลวงตาไปที่ไหนที่นั่นก็มีความสุข ใครมาหาหลวงตาก็มีความสุขครับ) ใครมาหาหลวงตาก็มีความสุข ไร่ปลูกก็หาหลวงตาที่เลี้ยงไฉนนะ มันมารั้งแกกันอยู่ต่อหน้าเรา ไม้เรียวหวดเอาเสียหลงทิศ ไม่ทราบไร่ปลูกก็มีความสุขหรือความทุกข์ไม่ทราบนะ มันฉลาดเหมือนกันนะ พอตีจากนั้นมาแล้วไม่รังแกกันเลย นี่ละสอนหมาก็สอน พอเสียงแว้ววักๆ ไล่กัน ไม้เรียวมา ก็จับตัวนี้มาหวดๆ ปล่อยไป แล้วจับตัวนี้มาหวดๆ ตั้งแต่นั้นมาเงียบเลย ไม่เคยรังควานกันเลย เท่อๆ ห่าๆ ไม่มีเลย ตัวไหนมีลักษณะเท่อๆ ห่าๆ ไร่หวดนี้ คือกลัวไม้เรียว ไม่มีคนก็ตามนะ เขารู้ผิดนะ หมามาไม่ใช้เล่น พอเขาห่าๆ ไล่กันเท่านั้น เขาต้องรับไร่หวดนี้ คือไม้เรียวจะลงหลังเขา เออ เข้าทำต้อย เลี้ยงหมามันก็น่าดูนะ หมาก็รู้ หมาก็มีวินัยเหมือนกัน หมามาเรามีวินัยเหมือนกัน ยังไม่ให้อรณะ ที่นี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz